

INFORMAČNÍ ZPRÁVODAJ

pro pozorovatele proměnných hvězd

pro potřebu pozorovatelů proměnných hvězd vydává nepravidelně Hvězdárna a planetárium Mikuláše Kopernika v Brně. Sestavuje a řídí RNDr. Zdeněk Mikulášek, CSc. Toto číslo obdrželi všichni pozorovateli, kteří na HaP MK v Brně zaslali v minulém roce alespoň jedno pozorování.

rok 1988

18. 3. 1988.

Cíl: 30

Rozvoj našich styků s ostatní proměnnářskou Evropou

V poslední době vystupuje do popředí stále silněji skutečnost, že českoslovenští amatéři nepracují na poli výzkumu proměnných hvězd osamoceně, ale jsou součástí mnohatisícového kolektivu lidí podobných zájmů na celém světě. Už ne minulých seminářích o výzkumu proměnných hvězd jsme se mohli setkat se svými kolegy z NDR, ve Zpravodaji jste si jistě přečetli správy z cest opečným sněrem do Hartly a na hvězdárnu v Sonnebergu. O účast na letošním semináři projevili zájem i zástupci BAV, což je společnost pozorovatelů proměnných hvězd působící v několika zemích západní Evropy. Je možné, že v Brně uvítáme i Maďary a zástupce švýcarské organizace BBŠAG.

Zvlášť cenný kontakt se nám podařilo navázat v Belgii. Tam žije pan Dier Lichtenknecker, jenž se zabývá shromažďováním dat o okamžicích minima jasnosti zákrytových dvojhvězd, sbírá i mapky okolí. Ochotně a pořádovatelsky nám poslal výpis ze svého počítače týkající se více než 10 hvězd, o které jsme ho požádali. Jeho sbírky jsou v pravém smyslu slova pokladem - obsahují totiž nejméně 95 % toho, co bylo ve světě publikováno a je v nich jen velmi málo chybnejších údajů. Pokud je mezi čtenáři Zpravodaje někdo, kdo se (např. pro SOČ) zabývá studiem změn periody některé zákrytové dvojhvězdy, nechť nám sdělí jméno této hvězdy, abychom mohli panu Lichtenkneckera požádat o příslušné údaje. Pamět jeho počítače obsahuje přehled okamžiků minima jasnosti zákrytových dvojhvězd nacházejících se v souhvězdích Andromeda až Eridanus. Vzhledem k tomu, že pilně pracuje na kompletaci celého souboru, měl by dle svých vlastních slov dorazit do Lištičky někdy v létě 1989.

Celkově jde o kvalitativně nový stupeň ve vývoji a rozvoji našeho pozorovatelského programu. Momentálně je to trochu zátěž, protože to znamená psát dlouhé dopisy v řečech, které s naší mateřštinou mají jen málo společného. Projevuje se to i zdržením některých velkých projektů. V budoucnosti se však tento vklad určitě mnohonásobně vrátí a to nejen nám, ale i našim partnérům a proměnným hvězdám vůbec.

Jen na ukázkou, co pro nás znamená jen pouhá znalost počtu získaných minim, které pan Lichtenknecker ve své sbírce pro jednotlivé hvězdy má: (Tuto tabulku nám laskavě pro 673 dosud zpracovaných hvězd poslal.) Publikujeme dále seznam 50 hvězd československého programu, pro něž v posledních letech existuje na světě nejvíce, několik málo vizuálních pozorování, jinak jde o hvězdy nesledované:

BO And, CP And, CU And, GK And, IM And, YZ Aql, OP Aql, 719 Aql, 761 Aql, 1168 Aql, 1355 Aql, FR Aur, KU Aur, SU Boo, YY Boo, RZ Cnc, SW Cnc, Ty Cnc, SX Cas, BZ Cas, FV Cas, 360 Cas, 374 Cas, TV Cep, WW Cep, AV Cep, DN Cep, NU Cep, KP Cep, LM Cep, VW Cyg, 385 Cyg, 445 Cyg, 466 Cyg, 500 Cyg, 536 Cyg, 642 Cyg,

652 Cyg, 699 Cyg, 726 Cyg, 749 Cyg, 822 Cyg, 995 Cyg, 1130 Cyg

XX Del, BI Del, BS Del, EQ Del, CK Dra a RZ Equ.

Pokud tedy budete pozorovat tyto hvězdy, je velká nesděje, že vaše pozorování bude citováno i jinde, než na stránkách Prací Hvězdárny a planetária Mikuláše Kopernika.

Pozn.: Na tomto seznamu chybí hvězdy v maximu slabší než 13 magnitud, protože ty pan Lichtenknecker neobírá. Rovněž tam nejsou hvězdy, pro než v literatuře nebylo dosud publikováno ani jediná minimum jasnosti (tento velmi výjimečný jev nastal např. u MN Atur).

Záznamy o použitých srovnávacích hvězách na archivovaných protokolech

Před lety jsme od pozorovatelů začali vyžadovat, aby se z protokolu dalo jednoznačně vyčíst, které srovnávací hvězdy byly při pozorování použity. Byla stanovena i pravidla, jež by měli pozorovatelé dodržovat. Od tohoto opatření si vedení programu m. j. slibovalo, že bude snazší hledání chyb a opravy v sériích srovnávacích hvězd na existujících mapkách a zejména pak snazší výběr srovnávacích hvězd pro nová připravovaná mapky. Na podzim 1987 jsme se pokusili použít archív pozorování timto způsobem.

Zjistili jsme, že to jde jen velmi omezeně. Přitom pravidla jsou dobrá, pozorovatele je však často obcházeli, snad proto, že za jejich dodržování nedostávají žádné dodatečné body M. - K. bodování. Někdy jde zřejmě i o neznalost. Proto je zde znova opakujeme:

1. Byla-li použita tištěná mapa z některé brněnské série a na ní jen ty srovnávací hvězdy, které jsou vytiskeny, stačí uvést odkaž na číslo série (např. Brno 3). Přitom mapky Brno 4 jsou popsány římskou IV vlevo dole a rovněž mapky dalších připravovaných sérií budou označeny obdobným způsobem.

Poznávací znaky předchozích sérií:

Brno 3: Soubor 20 mapek určených pro začátečníky. Prodávají se za 4.- kus (vydáno Brno 1982)

Mapky upřesněny přísně podle normy, popis písmem gill (písmo stojaté, bez patek), jednotlivé mapky vlevo dole číslovány podle proměnářské abecedy, ekvinokcium 2000.Q

Brno 2: 43 mapek okolí tzv. vyškovské série (vydáno Brno a Vyškov 1978)

Mapky přísně podle normy, popis písmem veneziana (ozdobná písmo s patkami e viasovými čarami, občas špatně čitelné). Jednotlivé mapky dole číslovány, ekvinokcium 2000.0

Brno 1: 76 mapek okolí vydaných Práce HaP MK v Brně č. 18, vydáno v roce 1975

Mapky kresleny většinou před uzákoněním dnešní normy, písmo nejrůznější. Mapky nečíslovány, ekvinokcium 1970.0 nebo starší, případně vůbec neuvedené. Poznájí se též podle toho, že jejich tištění má horší kvalitu, některá mapky jsou vpravo dole špatně prokresleny.

2. Byla-li použita mapa z některé z těchto sérií, ale na ní navíc ještě nějaká srovnávací hvězda, která v mapce není uveden jako srovnávací, nutno k odkszu na mapku připojit označení této hvězdy a její souřadnice v mm na posledním stupni mapky počítané od proměnné hvězdy. Tedy např. Brno 2, přidaná hvězda f (66 doleva, 7 dolů, c > f > d. (I zde ovšem můžeme kreslit těsné okolí, nechce-li se nám měřit.)

3. Stále se s výhodou používají tzv. kartónová mapky vydané v šedesátých letech na materiálu trvalejším než jednotliví pozorovatelé. Mnohé z nich byly potom bez změn přištěny na tenší papír a zařazeny do Prací 18, ize je tedy citovat jako mapky ze souboru Brno 11! Konkrétně jde právě o tyto hvězdy (žádné jiné): RT a WW And, ČX Aqr, UW Boo, AY Cam (=BV 363), S a WW Cnc, AG a AK Cmi, AB Caa, EG Cep, GS Cep (=BV 384), SS Cet, VW, WW, WZ a BR Cyg, 1068 Cyg (=WR 147), W Del, Z, RR a RZ Dra, WR 141 Lac, Y a RW Leo, T LMi, SS Lib, TZ a UZ Lyr, SW + SX Oph, SZ Oph, UX, BN a DI Peg, ST a XZ Per, KW Per (=BV 305), UX UMa, RS UMI, RS CVn.

4. V jakémkoli jiném případě nutno na protokol nakreslit (nevejde-li se dopředu, tak na zadní stranu) nebo nalepit mapku, která zachycuje okolí proměnné hvězdy tak, jak je vidět v použitém dalekohledu, a jednoznačně tam vyznačit použitá srovnávsci hvězdy.

Zde se nejvíce chybuje, tak ještě několik poznámek:

- a) Ostatní kartonové mapky než ty vyjmenované v bodu 3, bud později vydány nebyly, nebo se liší od toho, co bylo publikováno později, nebo existuje pro danou hvězdu více verzí kartonové mapky. (Typický případ mnohosti verzí je u SV Cam). Navíc v archívu už některé mapky z úplných začátků programu (1960) chybějí. Proto - kreslit!
- b) Neosvědčily se odkazy na materiály rozmnožované xerograficky či fotograficky např. na některých praktikách. Náklad takto vytvořených exemplářů mapek byl vždy nejvyšše několik desítek kusů a již dnes, po několika letech se velmi těžko ohánějí. Do tisku půjdou, často však po provedení dodatečných změn, které se pohřebí nejčastěji týkají výběru, pořadí a označení srovnávacích hvězd. Stejný osud čeká zřejmě i předběžné mapky, které nyní vycházejí v PI, jakož i různé předlohy mapek. Prosíme proto pozorovatele i v těchto případech b nákres.
- c) Používá-li pozorovatel cizí mapku (BBSAG, BAV, AAVSO), je vhodné to na protokol poznámenat i s jejím letopočtem. Nákres je však v tomto případě zvlášt žádoucí. Cizí mapky se k nám dostávají cestami dosti klikatými a je možné, že zrovna tuto mapku u nás nikdo jiný nemá.
- d) Konečné nákresy musejí odpovídat skutečnosti. Ten to elementární požadavek není všem úplně samozřejmý. Nákresy některých (dokonce i letitých) pozorovatelů se nám nepodařilo ztotožnit s fotografií hvězdného pole okolí hvězdy ani po vynaložení značného úsilí! Toto už vrhá velmi špatné světlo na jejich konání, protože se tu pak vtírá přirozená otázka, nakolik je spolehlivé celé pozorování a hodnoty, které se z nich mají publikovat.
- e) K technice spinění tohoto úkolu: Velmi výjimečně se setkáváme s nalepením mapky, ač je to způsob nejprogresivnější. (Volně přiložené listy či lístky by komplikovaly archivaci a nejsou proto přípustné). I obkkreslování na ckením skle nebo pomocí zařízení umožňující spodní prosvětlení (dělá to tak i autor těchto rádků), může být přesné a dokonce i rychlé. V tomto případě doporučujeme mapkou začít a nikoli ji kreslit až nakonec, přes popsaný protokol. Kreslíme samozřejmě tužkou.

Doufáme, že pozorovatel pochopí potřebnost i nutnost těchto požadavků. Některé pozorovatelské společnosti jsou ke svým pozorovatelům benevolentnější, jiné však jdou ve svých podrobných příkazem i tak daleko, že třeba pozorovatelům předepisují i jakým typom inkoustu mají být zasílané záznamy psány. Nicméně o otázce srozumitelnosti je třeba uvažovat - vždy budujeme archív dat i pro další stolletí. Vedení programu nyní intenzivně pracuje na tom, aby další mapky

vyčíly tiskem a kreslení mapek (zejména pro začátečníky) tím ubylo. Pokročili a zejména ti, kteří pracují v čebu HLÍDKA ovšem asi budou kreslit stále hodně.

Jindřich Šilhán

Schůzka vedoucích programu sledování proměnných hvězd

Na brněnské hvězdárni se dne 6. 2. 1988 konala již tradiční schůzka vedení programu sledování proměnných hvězd a zejména zákrytových dvojhvězd. Zápis z této schůzky (již tradičně) pořídil Miloš Zejda.

Schůzky se zúčastnili: R. Krejčí, P. Hájek, P. Svoboda, J. Vavřinová M. Zejda, O. Řeháček, J. Šilhán, P. Suchan, V. Wagner, J. Mánek, A. Slatinský, Z. Mikulášek, P. Novák a J. Holan (14)

Omluvení: J. Borovička, P. Kučera.

i) Zpráva o činnosti pozorovatelů od semináře 1987 (J. Šilhán).

a) Práce Hvězdarny a planetária Mikuláše Kopernika v Brně č. 28 jsou již připraveny k tisku. Protože kromě pozorování za rok 1986 obsahují i řadu samostatných příspěvků jsou tyto Práce velmi rozsáhlé (52 stran). Šilhán navrhuje pro další Práce možná úsporná opatření: vynechání českého textu samostatných příspěvků, redukování tabulek, případně vynechání přehlédové tsbulek, je již aestavení je dosti pracné. V diskusi se účastníci schůzky vyslovili pro to, aby české texty v Pracích byly ponechány, v ostatních bodech něbylo dosaženo jednoty názorů.

b) Do tisku se připravují Práce č. 30 - soubor mapek okolo hvězd typu Hišdka; autory jsou A. Slatinský, J. Mánek a J. Borovička.

c) Podařilo se navázat nové užitečné kontakty a e zahraničím. Získali jsme souláka Vehrenberga s využitím jeho atlasu jako podkladu mapek okolí, jež budou publikovány v Pracích č. 30. Práce brněnské hvězdárny byly zaslány kongresové knihovně USA na její vyžádání. Dr. Mallamovi byla zaslána naše pozorování. Mallama zpracovává vizuální pozorování zákrytových dvojhvězd a data, která publikuje, se občas tváří jako původní pozorování, třebaže jde o produkt zpracování pozorování, která již byla publikována jinde. Naše Práce byly zaslány též do Oděssy dr. Andronovovi. Kolegové z Maďarska připravují publikaci o amatérské činnosti na poli výzkumu proměnných hvězd v celém světě v roce 1986. Požádali nás proto o zevrubnou zprávu o našem pozorovacím programu. Tu jsme jim rádi poskytli. Šilhán dále napiše na vedení BAV a AAVSO. (BAV se ozvali sámi několik dnů po schůzce).

d) Aby byly zřejmý původ našich mapek i po kopírování v zahraničí budou následně všechny nově vydávané mapky opatřeny alespoň značkou "Brno 19..".

e) Po dohodě s maželi Rätzovými rozmnozí brněnská hvězdárna několik jejich mapek jasnějších hvězd.

f) Řádnými členy ČAS se od poslední schůzky stali P. Kučera, V. Wagner, O. Řeháček a P. Suchan. Převod na řádné členství u J. Borovičky a P. Svobody není dosud dořešen.

g) Část "Proměnné hvězdy" Hvězdářské ročenky 1990 byla rozšířena i o tabulku s údaji o krátkoperiodických cefoidách. Předpovídá dat maxima jasnosti dlouhoperiodických proměnných hvězd byly opraveny podle údajů AAVSO (podklady laskavě poskytl F. Vacík). Vzhledem k tomu, že se HR připravuje s více než dvouletým předstihem, je možné, že mnohé světelné elementy nebudou už aktuální.

- h) P. Novák zajistí do semináře výpisy katalogů hvězd programu ve verzi předpovědi a GCVS.
- i) P. Hájek dodal náhradní mapku SV Čam do souboru Brno 3 jako náhradu za vadný kus. Pro zájemce je k dostání na brněnské hvězdárñe.
- j) Výpočetní programy na zpracování pozorování pro kalkulaøory TI, HP, SHARP PC-1211 jsou již hotovy. Šilhán upozorňuje na tiskovou chybou ve výpise programu pro Sharp PC-1211 v časopisu Kozmos 5/1986. Na řádku 770 má být poslední číslo .05 (ne Ø.5).
- k) Přehled výsledkù letních praktik v roce 1987 přinesl poslední informaèní zpravodaj. Některí pozorovatelá však dosud nedodali všechna pozorování získaná na těchto akcích!
- l) Nový adresáø členù sekce pro pozorování proměnných hvězd ČAS při ČSAV vypracoval P. Suchan a rozslal ho členùm sekce.
- 2) Vstup dr. Hollana:
 - a) Hollan vyzýval k obnovení fotografického sledování proměnných hvězd. Ze získaného materiálu by mohly vznikat fotografický archív a dále kvalitní a instruktivní "trenažérová" pozorování.
 - b) Poukázal na skuteènost, že hvězdárna v Úpici hledá vedoucího odborného programu na zácvikovou expedici, která se koná v termínu 3. - 17.7. 1988. Závazný slib stran úèasti na tuto expedici nikdo ze zúèastných nedal.
- 3) Rùzné:
 - a) Semináø o výzkumu proměnných hvězd se uskuteèní v pùvodním termínu 23. - 24.4. 1988. Ubytování tentokrát bude zajišòovat Čedok, tzn. bude o něco dražší. Uskuteèní se dvø přednášky: dr. R. Hudec : Optické protéjšky zdrojù rentgenového záření a záření gama, dr. Mikulášek: Supernova 1987 A po roce.
 - b) Začíná již příprava materiálu pro Práce č. 29, které budou obsahovat výsledky pozorování z roku 1987 a samostatné příspøvky. Do tisku mají být odevzdány do 30. 6. 1988. Uzávérka pro pozorování je 29. 2., samostatné příspøvky tøeba dodat do konce bøezna.
 - c) K vydání se připravují soubory mapek č. 6 (hvězdy typu BINAR) a č. 5 (již hotové opravené starší mapky). U hvězd typu binar se prcmìøí srovnávací hvězdy fotoelektricky a výsledky budou souèástí souboru mapek. Do 30. 6. bude rozmnožena v několika desítkách exempláøù ta èást souboru 6, která bude do té doby hotova, tak aby tyto mapky mohly sloužit poèas letních akcí.
 - d) Data z posledních tří Prací HaP MK jsou uložena na disketách. Do konce roku 1988 je P. Svoboda a P. Novák aebrají na magnetickou pásku.
 - e) P. Svoboda navrhl zasílat do Brna pozorování ve formì náhrávky na mag. pásce. Tento návrh však při dnešních možnostech dosti předbíhá svou dobu. S obdobným systém bude zřejmě nutno ještě poèkat až na lepší technické vybavení hvězdárny i amatérù. Již dnes se však mùže zasílat i restandardní protokol z poèíteèového zpracování. Podmínkou ovšem je, aby obsahoval veškeré údaje vyžadované prokolem klasickým, navíc je tøeba, aby se dala složit na formát přesně A4.
 - f) V Pracích budou i nedále publikována všechna dobrá pozorování vèetnì "hromadných" pozorování jasných hvězd, ke kterým dochází na letních akcích nejrùznìjšího druhu. Vedení programu však apeluje na všechny pozorovatele a vedoucí letních akcí, aby v co nejvètší míre využívali vètších přístrojù a už od poèátku vedli zaèáteèníky k pozorování slabých i velmi slabých hvězd.
 - g) P. Svoboda nabízí svou pomoc všem zájemcùm o fotoelektrickou

fotometrií.

4) Diskuse

- a) R. Krejčí sdělil, že má možnost pořizovat xerokopie v počtu řádově desítek kusů. Vedení programu takovouto možnost rozmnožování s povděkem uvítalo.
- b) R. Krejčí: Má smysl pracovat na výpočetním programu předpovídání okamžiků minimální jasnosti zákrytových dvojhvězd pro mikropočítač? Vzhledem k tomu, že předpovědi tohoto druhu jsou nyní v dostatečná míře zajištovány stávajícím způsobem a to pro všechny zájemce, zdá se, že práce na obdobném programu nebude mít velký význam.
- c) Šilhán upozornil na důležitost pozorování jerní hvězdy WZ Leonis. U této hvězdy existují totiž zcela rozporná pozorování. Jediné nečeskoslovenské pozorování okamžiku minima se s našimi odhady rozchází o 15 hodin!
- d) Letáček „Proměnnářské informace“ se ukázal jako užitečný, proto se doporučuje pokračovat v jeho vydávání. Slatinský navrhuje místo odkazů na katalog uvádět přímo elementy. Tento problém bude vyřešen tím, že všechny údaje se budou vztahovat k poslednímu GCVS a všichni odběratelé dostanou výpis Katalogu GCVS pro hvězdy programu.
- e) Slatinský doporučil upravit předpovědi podle vzoru předpovědi J. Borovičky. Při dalším „vydání“ předpovědi budou všechny obsahovat současné i katalog elementů vždy s cítičí, odkud byly použitá světelné elementy převzaty. Základní předpovědní katalog a katalog GCVS hvězd programu bude k dispozici na semináři.
- f) O vlivu údajů z předpovědí na pozorovatele se rozvíhla bohatá diskuse. Překuané se protó budou uvádět předpovědi okamžiků minimální jasnosti zaokrouhlené na celá hodiny.
- g) P. Svoboda vytvořil program pro ZX Spectrum, který umožňuje celkově zpracování pozorování včetně skládání pozorovacích řad. Zájemci si mohou tento program nahrát v průběhu semináře. Navíc může P. Novák zajistit výpis tohoto programu.
- h) Vedení programu bude v průběhu dalších let usilovat o to, aby se praktika zúčastnil pracovník hvězdárny v Úpici, který by potaž možil vést proměnnářskou část odborného programu úpických expedic. V letošním roce však úpická expedice naše praktikum předchází, a tak je nutné pro ni zajistit instruktora.
- i) Na brněnské hvězdárně si mohou proměnnáři zapůjčit zmenšenou kopii atlasu Coeli.
- j) Sehrená dvojice Novák & Hájek odcestuje v září letošního roku k dalšímu studijnímu pobytu do NDR. Náměty pro náplň jejich pobytu, případně typy na vyhledávání údajů pro zajímavé hvězdy jsou proto vítány.
- k) V Brně a nyní už i v Praze (Mánek) je k dispozici magnetopásková podoba Smithonianského katalogu. Bude sloužit mj. k urychlení přípravy mapek a jako cvičný materiál než bude dostupný katalog proměnných hvězd GCVS.

O pozorováních nepřijatých k publikaci

V součesné době probíhá příprava výsledků pozorování za rok 1987 k publikaci. Zase je posuzována kvalita pozorovacích řad a spolehlivost získaných výsledků, opět budou některá pozorování shledána nedostatečnými. Pro jejich autory to jistě není příjemná, vždyť tu jde o výsledek několikahodinová noční práce.

Pozorovatelé, kteří tak byli, či budou postiženi, by se

v každém případě měli dovedět, proč teď které jejich pozorování nebylo zahrnuto do publikace. Snažíme se, aby o nedostatcích své práce byli informováni zejména začínající pozorovatelé při svých prvních pozorovateckých pokusech. To se nám snad od podzimu za pomoci dr. Hollana vcelku daří. Se začátečníky vede v tomto směru rozsáhlou korespondenci, v niž s nimi probíráme kvalitu všech jejich pozorování.

Bolužel, naše časové možnosti nestáčí na to, abychom podobné informace podávali všem. Proto se v následujících odstavcích zmíníme o nejčastějších problémech a prolínajících. Konkrétní informace o svých pozorováních mohou pozorovatelá získat nahlédnutím do knihy pozorování při semináři v Brně.

a) Většina nepřijatých pozorovacích řad nemá dostatečnou délku. Bud mají málo odhadů (řady kratší než 9 odhadů k publikaci nebereme; nebo častěji je i počet odhadů dostatečný, ale pozorování je krátké časově. K věrohodnému určení okamžiku minima je při vizuálním pozorování zapotřebí na seetuou i vystupu světelné křivky pozorováním pokryt avéteinou změnu nejméně 0,5 magnitudy.

b) Některá pozorování mají krátkou jednu z větví, většinou tu vystupnou.

c) Další velkou skupinou vadných pozorování jsou pozorování fyziologicky (či subjektivně) ovlivněná. Bud vykazují světelnou změnu podstatně rychlejší, než by odpovídalo skutečné délce zákrytu D, nebo častěji je takto postižena jedna z větví světelné křivky.

d) Na kvalitě některých pozorování se silně podepsalo zhoršené počasí.

e) Určitý počet pozorování je znělhoocen také tím, že se daným přístrojem pozorovala příliš slabá hvězda.

f) Konečně v několika případech o diskvalifikaci pozorování rozhodly vážné formální nedostatky jako je nejistota v tom jaký čas byl vlastně použit (na protokolech nemá být jiný čas než UT), nepřítomnost času jednotlivých odhadů na protokolu o skládání řad (JD nestačí, správnost jeho určení chceme totiž kontrolovat také, protože v něm i u zkušených pozorovatelů občas bývají chyby); nebo lúrubá chyba při využití výhodnocení. Za určitých okolností může být podstatným nedostatkem i nepřítomnost nákresu srovnávacích hvězd na protokolu (to tehdy, když si kvůli tomu zpracovatel pozorování chybě vyloží).

g) Zcela mimo dílksu jsou nedbalá pozorování, kde si např. pozorovatel vůbec nevšimne, že jedna ze srovnávacích hvězd je zcela mimo posluhopnost. I taková pozorování nám bohužel dochází.

Procento odmítaných pozorování není malé. V roce 1986 neprošlo závěrečnou kontrolou skoro 200 řad, tedy asi každá pátá. (Zdá se, že v tomto ohledu bude stav z roku 1987 lepší, v tomto okamžiku však ještě není znám). V tomto jsme k pozorovatelům kritičtější než např. švýcarská organizace BBSAG. Domníváme se však, že náš přístup má své oprávnění. (Konečně i sestavitelé jsou sami pozorovali a benevolentní nejsou ani ke svým výtvorům).

Vizuální pozorování budou vždy zatíženy chybami. Podle druhu hvězdy a charakteru její světelné křivky mohou činit minuty i celé hodiny. Snaží se sestavitelé publikace je, aby chyby pozorování byly v souladu s možnostmi metody. To však splňuje jen pozorování pravdivá. Většina pozorování vyřazených nedostatky uvedenými pod bodem c) tuto podmínu nesplňuje. (Jejich autoři se ovšem často kvíkají o pravdivosti snažili, ale asi to udělali špatně). Ještě větší nebezpečí skrývají pozorování uvedená v bodech a), b) a e). Z nich by se do publikace mohla dostat falešná minima - časové údaje, které ani příbližně neodpovídají úkazu zákrytu dvou hvězd. Vždyť poklesy až o 0,3 magnitudy je možno vlivem pozorovacích chyb a oblačnosti najít i v řadě odhadů jasnosti prokazatelně neproměnné hvězdy.

Konečně pozorování se závadami ad b), d) a e) mívají chybu větší než odpovídá metodě. Vidíme tedy, že pozorování všech uvedených tříd jsou z jednoho i více důvodů nebezpečná.

Účinek našich opatření samozřejmě není stoprocentní - vadné pozorování se i tak do naší publikace občas dostane. Zjištění našich pozorovatelů ukazují a soubory dat získané od p. Lichtenkneckera to potvrzují, že procento lužubých chyb se tak výrazně sníží.

Po výčtu chyb a nedostatků by mělo následovat doporučení jak se jich v budoucnu vyvarovat. Podrobnejí se o tom bude hovořit na semináři. V případech a) a b) někdy stačí obětovat pozorování více času, často to však nedovolí podmínky viditelnosti hvězdy nebo počasí. Pak ovšem je nutno řady skládat! To se konečně týká i bodu d).

Nejsložitější je rozbor příčin, které vedou ke vzniku pozorování skupiny c). Situace tam je trochu paradoxní potud, že lepší výsledky mívá někdy ten pozorovatel, kterém na vlastním výsledku méně záleží. Je-li totiž pozorovatel příliš zaujet snahou získat další minimum do své sbírky, často ho najde i tehdy, kdy reálně to nebylo možné, a pozorování je pak vyřazené pro defekt typu c).

Hovoříme-li o příčinách, proč se některá pozorování nedostanou do publikace, je na místě se zmínit i o situaci, kdy pozorování vůbec nebylo dodáno. Argeianderovu poučku, že pozorování ukryté ve stole není žádné pozorování, už jsme na stránkách Zpravodaje uvědli. Za normálních okolností je to nicméně nakonec věc pozorovatele, zda svou práci dovede do konce nebo nechá více hodinové pozorování ležet lámě. Je-li však toto pozorování získáno na praktiku pod odborným vedením a na úkor pozorovacího času jiných účastníků, pokládáme rádné zpracování pozorovací řady za pozorovatelovu povinnost. V posledních letech jsme v tomto směru nebyli spokojeni s několika třebíčskými pozorovateli a tím větší škoda je, že jde o pozorovatele, kteří se počítají mezi zkušené. Zřejmě běží v některých případech o důsledek ztráty originálních záznamů - Nicméně pozorovateli s delší praxí by si měli vést svůj pozorovací deník, aby se jim právě to nemohlo stát.

AA_Ursae Majoris v IBVS

Jindřich Šilhán

27. komise Mezinárodní astronomické unie vydává Informační bulletin o proměnných hvězdách, známější pod jeho zkratkou IBVS. Na lístcích formátu A5 se tu široká celestová astronomická obec expresně rychle dovírá o objevech či dílčích závěrech v oboru sledování proměnných hvězd. Ročně je takových krátkých, průběžně číslovaných zpráv publikováno 100 až 200. Počtení je to vždy pěkné, neboť člověk ihned získá přehled, co se ve světě v oblasti studia proměnných hvězd zrovna dělá.

Redakce IBVS sídlí v Konkolyho observatoři v Budapešti, redaktory jsou zkušení astronomové László Szabados a Béla Szeidl. Nutno však říci, že nám tato redakce není příliš milostivě nakloněna. Už před delší dobou totiž 27. komise rozhodla, že v IBVS nebudou tiskovány žádné práce, které jsou založeny na vizuálních odhadech jasnosti hvězd. Nekompromisně nám proto IBVS vrecí všechny příspěvky tohoto typu, třebaže si myslíme, že by tam po právu patřily.

Nicméně se třem Čínanům podařilo během redakci oklamat prací č. 3128, krající se hvězdy AA UMa. Při určení periody této dvojhvězdy totiž použili 6 čárych fotoelektrických měření, ale také 39 vizuálních určení okamžiků minima, která byla shrnuta v příspěvku J. Borovičky publikovaném v Pracích č. 26. Perioda, k níž došpěli, je v rámci chyb tatáž. Čili trojí radost: 1) J. Borovička má další citaci, 2) její výsledky jsou potvrzeny fotoelektricky a pronikly na stránky IBVS a 3) V Číně se o Pracech brněnské hvězdárny ví!

Zdeněk Mikulášek